

*Дяченко Л. Б.
м. Харків, Україна*

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА У ФОРМУВАННІ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ У КОЛЕДЖІ

Рівень педагогічної майстерності викладача навчального закладу є важливим чинником навчально-виховного процесу. Він відображається на якості навчання студентів, формуванні їх особистісних цінностей, і як наслідок, на якості професійної підготовки майбутніх фахівців.

Одним з головних напрямів формування якісного рівня освіти, який задовольнятиме потреби майбутніх молодших спеціалістів в інтелектуальному і професійному розвитку, є залучення студентів коледжу до науково-дослідницької діяльності. Сучасний фахівець повинен не тільки володіти певним багажем знань, а й уміти самостійно підвищувати свій фаховий рівень, працювати з ініціативою, творчо, знати проблеми своєї галузі та активно включатись у їх вирішення. Процес формування майбутнього фахівця стає більш ефективним, якщо студент перебуває в статусі дослідника. Цілеспрямована, педагогічно обгрунтована, організована робота студента може і повинна розглядатися як ефективний вид навчального процесу [1, с. 13].

Розвиток науково-дослідницької компетентності студентів при вивченні природничих дисциплін у коледжі сприяє формуванню необхідних професійних та особистісних якостей майбутніх техніків-технологів легкої промисловості, а саме:

- системного мислення;
- здатності до аналізу;
- ініціативності;
- здатності застосовувати теоретичні знання у професійній діяльності;
- інформаційної та комунікаційної культури;
- відповідальності, наполегливості;
- розширення теоретичного кругозору та наукової ерудиції.

Науково-дослідницька робота (НДР) – це доволі складний і багатогранний вид діяльності викладача і студентів, як в навчальний, так і в позаурочний час, що вимагає від викладача неабиякої професійної майстерності. «Залучаючи дитину до діяльності, вчитель скеровує її на

пізнання світу і себе в ньому, дозуючи допомогу, реалізує важливий принцип виховання «Допоможи мені, щоб я зробив це сам» - говорить талановитий педагог І.А. Зязюн [2, с. 13].

Викладач, який займається зі студентами науково-дослідницькою діяльністю, повинен врахувати безліч факторів, що приведуть їх обох (і викладача, і студента) до досягнення поставленої мети дослідження. Щоб успішно керувати НДР студентів, викладачеві необхідно, перш за все, зацікавити, заохотити до проведення досліджень, наукових пошуків, потім правильно обрати тему дослідження, чітко, разом зі студентом сформулювати мету та визначити головні завдання, враховуючи індивідуальні особливості кожної дитини, її уподобання, природні здібності. Викладач має виробити стратегічний напрям цієї діяльності, що передбачає необхідні умови та засоби (методичне забезпечення, наявність приладів та матеріалів), обрати методи дослідження, які будуть найбільш сприятливими та оптимальними для розвитку та удосконалення НДР зі студентами.

Власний досвід науково-дослідницької роботи зі студентами показує, що результат цієї діяльності - сформованість науково-дослідницької компетентності, залежать від багатьох чинників: від можливостей та здібностей студента, вікових особливостей, рівня навчальної підготовки, готовності до проведення науково-дослідницької діяльності, але перш за все – від професіоналізму викладача-дослідника, його професійного інтересу.

Складниками професіоналізму в будь-якій професії є компетентність і озброєність системою знань та вмінь. Л. М. Толстой писав: «Хочеш наукою виховати учня, люби свою науку і знай її, і учні полюблять і тебе, і науку, і ти виховаєш їх, але якщо ти сам не любиш її, то скільки б ти не змушував учити, наука не справить виховного впливу».

Важливим інструментом впливу на діяльність студента також є і певні особистісні якості педагога. Як зазначає вчений, філософ І. А. Зязюн, учитель «... володіє мистецтвом впливати, будити думку, спонукати, заражати» [2, с. 31]. У підручнику «Педагогічна майстерність» талановитий педагог наголошує, що «учитель (викладач) – і сценарист, і режисер, і виконавець».

Досліджувати – означає бачити те, що бачили всі, але думати так, як не думав ніхто. Отже, щоб навчити досліджувати, викладач, перш за все, сам має бути креативним, уміти критично мислити, володіти проєктивними, прогностичними, організаційними та аналітичними вміннями, мати потяг до наукового пошуку, уміти запалити інтерес

дослідника в душі студента та прагнути до професійного вдосконалення та росту.

Список літератури:

1. <http://journal.kdpu.edu.ua/pedag/article/view/862>
2. Педагогічна майстерність: Підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; За ред. І. А. Зязюна. — 2-ге вид. допов. і переробл. — К.: Вища пік., 2004. — 422 с.

Зуєва Л.Є.
Одеса, Україна

КРИТЕРІЙ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ І.А. ЗЯЗЮНА – ПІДґРУНТЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІЙНИХ СУДДІВ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими теоретичними чи практичними завданнями обумовлена визнанням важливості професійної підготовки діючих професійних суддів. Про це свідчить прийняття цілого ряду міжнародних норм: основні принципи ООН з питання незалежності судової спільноти; документи Ради Європи, зокрема Рекомендації R (2010) 12 з питання про незалежність, ефективність і роль суддів; Європейська хартія про статус суддів; Пункти 10-13 Висновку Консультативної Ради Європейських суддів (КРЕС) № 1 (200) і Висновок № 3 (2002). Питання початкової та безперервної підготовки суддів детально розглядаються у Висновку КРЕС № 4 щодо належної початкової підготовки та підвищення кваліфікації суддів на національному та європейському рівнях. 21 грудня 2010 року рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України на виконання вимог Закону України “Про судоустрій і статус суддів України”, проведення активної роботи щодо налагодження процедури забезпечення формування якісного суддівського корпусу, було створено Національну школу суддів України (НШСУ) – державну установу, науковий заклад та методичний центр суддівської освіти.

З початку утворення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України пріоритетним напрямком її діяльності було забезпечення формування в Україні ефективної, сучасної та зорієнтованої на реальні потреби суддівського корпусу *системи професійної підготовки суддів*.